

'Soort Oostblokgejammer' met ginds nog wat blues

Trouw donderdag 10 april 2008

Muziek

'Hete soep' van Kim Soepnel en band, 10/4 Hoofddorp, 12/4 Austerlitz, 3/5 Arnhem, 9/5 Soest, 13/5 Den Bosch, tournee t/m 13/3 2009. Informatie: www.kimsoepnel.nl of 020-4235826.

De krul van haar 126 jaar oude contrabas steekt ruim anderhalve kop boven haar eigen hoofd uit, maar Kim Soepnel weet haar instrument soepel doch doortastend in bedwang te houden. Het is alom jazz wat de klok slaat, al noemt Soepnel haar optreden liever 'bossanova's (Braziliaanse muziekstijl) en poëzie met ballen'.

Ooit verkocht ze luidkeels groente en fruit op de Amsterdamse Ten Katemarkt, later speelde ze in de band van Maarten van Roozendaal en het Volksoperahuis/Gebroeders Flint. Met haar eigen theaterprogramma 'Hete soep' plonst Kim Soepnel nu in het diepe.

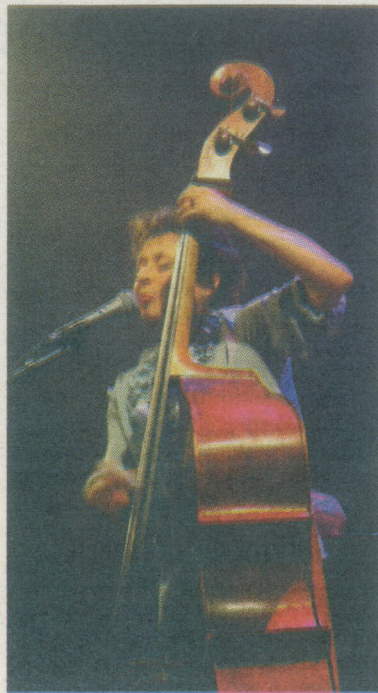
En met eigen band, niet te verge-

ten: drummer Roy Bakker, pianist en accordeonist Robert van der Hoop en saxofonist Ralph de Rijke, die allen ook geregeld spelen bij het Volksoperahuis. Behalve driftig musiceren werpen die elkaar voortdurend kwinkslagen en overige vette olijfheid toe.

Die bossanova's kunnen dan wel van Zuid-Amerika komen, maar ze klinken in hun ploinkploinkploinkmotoriek verdacht jazzy in de oren. Met ginds ook nog een snuffe blues.

Kim Soepnel doet gelukkig niet mee aan modieus North Sea-gedoe en praat en zingt dus rechtzodiegaat in het Nederlands. Zou ook tamelijk vreemd zijn, als je gedichten van Herman de Coninck in het Engels ging vertolken.

Onverveerd bezingt Soepnel De Conincks 'Vrolijk lentelied': „De berken staan grauwwit / als dunne aspergeachtige damesbenen / voor 't eerst zonder nylons / het kreupelhout schuurt langs onze kleren / misschien is 't te vroeg / het is niet met-

Contrabassist Kim Soepnel.

een duidelijk of we mekaar zo stevig vastpakken / uit kou of uit liefde / maar misschien is dat 't zelfde. / het is alleszins een beetje killetjes / en ik weet niet of jouw rilletjes afkomstig zijn / van genot of van kouwe billetjes / op deze zondag 1 aprilletjes."

Het ene klezmergedicht zingt ze naar eigen zeggen 'in een soort Oostblokgejammer', het ander parlando met Amsterdamse tongval. Zoals 'Tante vogeltje' van Tadeusz Rózewicz: „Ik sta al dicht bij de hemel dan bij de aarde / d'r is niet eens geld voor een kist / hij heeft alles opgezoopen / en is er vandoor met die snol / ach laten ze mij maar in een krant wikkelen / en zo begraven."

Helemaal stil vallen de muzikanten bij Gerard Reve's 'Graf te Blauwhuys'. Daar hoeft immers geen noot meer aan toegevoegd: „Gij die Koning zijt, dit en dat, wat niet al / Gij weet waarom het is, ik niet / Dat koninkrijk van U, weet U wel / wordt dat nog wat?"

Arend Evenhuis